

Θ

θάλασσα (συνών. πόντος). Θάλασσα, sea, Ξενοφάνης 30.1 πηγή δ' ἐστὶ θάλασσα (α) ὕδατος, πηγή δ' ἀνέμοιο Ἡράκλειτος 31 πυρὸς τροπαὶ πρῶτον θάλασσα, θαλάσσης δὲ τὸ μὲν ἡμισυ γῆ, τὸ δὲ ἡμισυ προσητήρ . . . <γῆ> θάλασσα διαχέεται καὶ μετρέεται εἰς τὸν αὐτὸν λόγον ὀκοῖος πρόσθεν ἦν ἢ γενέσθαι γῆ 61.1 θάλασσα ὕδωρ καθαρώτατον καὶ μιαιρώτατον, ἰχθύσι μὲν πότιμον καὶ σωτήριον, ἀνθρώποις δὲ ἄποτον καὶ ὀλέθριον Ἐμπεδοκλῆς 22.2 ἄρθμια μὲν γὰρ ταῦτα ἑαυτῶν πάντα μέρεσσιν, ἠλέκτωρ τε χθών τε καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα, ὅσσα φιν ἐν θνητοῖσιν ἀποπλαχθέντα πέφυκεν 27.2 ἐνθ' οὔτ' ἠελίοιο διείδεται ὠκέα γυῖα οὐδὲ μὲν οὐδ' αἴης λάσιον μένος οὐδὲ θάλασσα 55 γῆς ἰδρωῶτα θάλασσαν Ἰππων 1 τὰ γὰρ ὕδατα πινόμενα πάντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἐστίν· οὐ γὰρ δὴ που τὰ φρέατα βαθύτερα ἢ ἡ θάλασσα ἐστὶν ἐξ ὧν πίνομεν· οὔτω γὰρ οὐκ <ἄν> ἐκ τῆς θαλάσσης τὸ ὕδωρ εἶη, ἀλλ' ἄλλοθεν ποθεν. νῦν δὲ ἡ θάλασσα βαθυτέρα ἐστὶ τῶν ὑδάτων. ὅσα οὖν καθύπερθεν τῆς θαλάσσης ἐστί, πάντα ἀπ' αὐτῆς ἐστίν.

θαλασσονόμος. Θαλασσόβιος, sea-dwelling, Ἐμπεδοκλῆς 76.1 ἐν κόγχαισι θαλασσονόμων βαρυνώτοις. Πρβλ. ὕδατοθρέμμων.

θάλειος. Θαλερὸς/ἀνθηρὸς, blooming/flourishing, Ἐμπεδοκλῆς 112.6 ταινίαις τε περίστεπτος στέφειν τε θαλείοις.

θαλίη. Εὐθυμία/ἐορταστικὴ χαρὰ, cheerfulness/festive rejoicing, Ξενοφάνης 1.12 μολπὴ δ' ἀμφὶς ἔχει δώματα καὶ θαλίη.

θάλλειν (τύπ. θαλέθειν). Θάλλω, flourish, Ἐμπεδοκλῆς 20.3 βίου θαλέθοντος ἐν ἀκμῇ 77 <δένδρεα δ' > ἐμπεδόφυλλα καὶ ἐμπεδόκαρπα τέθηλεν Φιλόλαος 13.7 πάντα γὰρ ἀπὸ σπέρματος καὶ θάλλοντι καὶ βλαστάνοντι.

